

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

καὶ τῶν ἀπορρώγων βράχων φωτοδόλος ἥλιος δὲν καταγάζει, δὲν λούει τὴν νέαν Ἑλληνίδα, τὴν ἀρτιμελή παιδίσκην τῆς ἀλκολικῆς μητρός." Οχι, οὐδὲ ἀκτίς φωτός, οὐδ' ασθενές βλέμμα προσπίπτει ἐπὶ τοῦ ἀριστουργήματος τοῦ γαλάτου καλλιτέχγου. "Ἐν ἔρμητικῶς κεκλεισμένον κιβώτιον εὑρίσκεται ἐν τοῖς ὑπορρήσιοις τοῦ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ Ἐθνολογικοῦ Μουσείου. Τὶ περιέχει; "Ἐν ἔξοχον ἔργον τέχνης, μίαν μεγαλοφυᾶ ἰδέαν πρὸς ἀποθανάτισιν τῆς ἀνδρείας ἐνὸς ἡρωος, τὸ ζύνθαλμα τῆς πτωχῆς, τῆς καλλιμόρφου Κλημεντίνης. Ναί, τὴν νέαν Ἑλληνίδα, τὴν ἀμεμπτον ἔργασίαν τοῦ Δαυΐδι. Αγερε! Ταῦτην περιέχει! Καὶ ἐπὶ τούτοις, αἰσθάνομαι βαρὺ ἄλγος ἐν τῇ ψυχῇ μου, αἰσθάνομαι τὴν κεφαλήν μου συσφιγγομένην καὶ τὴν πνοήν μου πνιγομένην, ὡς ἐν τῆς θέσεως, εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ συμβολικὴ παράστασις τῆς ὁρφανῆς Γαλάτιδος. Βροντοφωνῶ δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν πνευμόνων

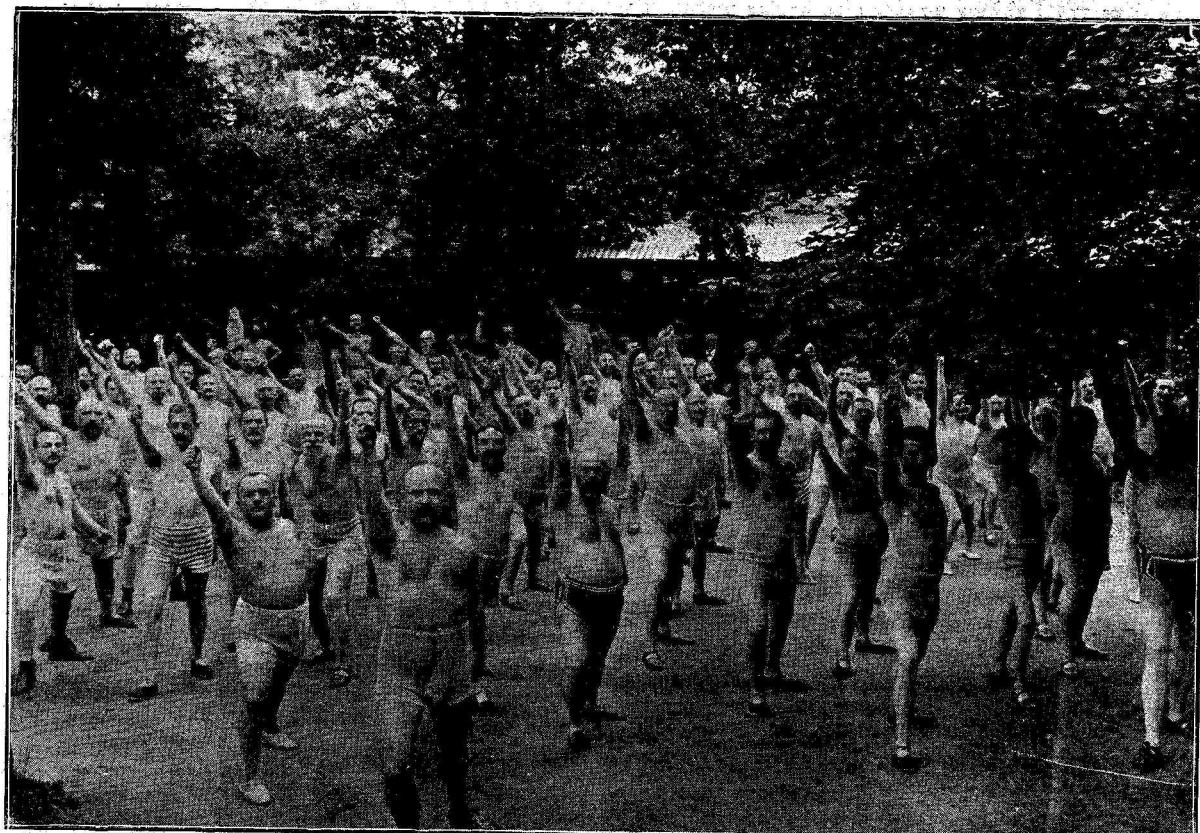
μου, ὅτι τὸ ἄγαλμα ἐκεῖνο ἔδει νὰ εὐρίσκηται ἐπὶ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἡρφου τοῦ Μεσολογγίου, ἢ τούλαχιστον ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τοῦ Ζαππείου. "Ἐκεῖ ἥθελον τὴν νέαν Ἑλληνίδα, ἃτις τότε θὰ παρίστα ἔνα τηλαυγγῆ καὶ ἀνέσπερον φάρον τῆς Ἐλευθερίας, ὅστις διὰ τῶν ἀκάμπτων αὐτοῦ ἀπτίνων θὰ ἐξηκόντιζε τὸ γλυκὺ αὐτοῦ φῶς εἰς τὰς ἑσχατιὰς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Τοῦτο τότε θὰ ὑπῆρχεν ὡς πρώτιστον σημεῖον, πρὸς δὲ ὅτι ἐστρέφετο ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ προσοχὴ τῶν εὐγενῶν μεταγενεστέρων, οἵτινες θὰ ἐσταμάτων, ὥστε πρὸ σταθμοῦ δόξης καὶ ἀνδρείας!

*En Αθήναις, Ιανουάριος 1908

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΛΑΜΠΡΟΣ

Καθηγητὴς ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Λοκίμων
καὶ τῷ Α' τῶν ἐν Αθήναις Γυμνασίῳ.

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΑΕΡΟΛΟΥΣΙΑ ΜΕΤΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ